

Reisverslag 2021

Project 1: Families in Selba , Albanië

Op 26 juli ging onze eerste projectdag van start. Rond half 9 zijn we dan ook met 3 busjes naar Selba gereden. Dit is een dorpje met 50 gezinnen hoog in de bergen, compleet afgelegen van Tirana en niemand kijkt hier naar om. Na een hobbelige weg kwamen we aan en werden we opgewacht door de burgemeester. Al snel kwam heel het dorp bij elkaar. We hebben Hollandse spelletjes gedaan met alle kinderen en zelfs de ouders deden na wat aarzelen ook mee met zaklopen. Het watergevecht was toch wel het hoogtepunt van de speldag. Bijzonder om te zien was toch wel hoe je met alle kinderen kon communiceren ondanks de taalbarrières. Na de speldag werden ook rugzakken, voedselpakketten en ijsjes uitgedeeld. Het is mooi om wat vreugde te brengen bij de inwoners van Selba. Toch is het hier nog erg onder ontwikkeld, zo zijn er nog vele hutjes waarvan je je niet kan voorstellen dat er welke gezinnen in wonen. Daarnaast is ook de mindset heel anders dan we in Nederland gewend zijn. Afval wordt overal op de grond gegooid en ze zijn heel individueel ingesteld in plaats van met elkaar samenwerkend, vandaar dat we ook de speldag hebben georganiseerd om zo het gehele dorp bij elkaar te krijgen en samen plezier te maken. Met de stichting 'Hope for Albania' hopen we dit in de toekomst nog meer te verbeteren.

Project 2: Educatief radio- en tv centrum, Albanië

Op 27 juli is het alweer tijd voor het tweede project. Dit keer hebben we verf en kwasten gekocht voor een educatief radio- en tv centrum. Zij brengen problemen van Albanezen in kaart door taboe's te verbreken door dit bespreekbaar te maken op de radio. Verder maken ze ook tv-shows waar vaak gasten aanwezig zijn die hun verhaal doen om zo kijkers te laten zien dat ze niet de enigste zijn die met bepaalde problemen kampen. Daarnaast helpen ze zelfs hun kijkers/luisteraars achter de schermen door ze door te verwijzen naar counselors. Aan ons de taak om dit radio station een nieuw likje verf te geven. Het schilderen zal enkele dagen duren, maar wij hebben alle benodigheden hiervoor gedoneerd en de eerste dag dan ook zelf de handen uit de mouwen gehaald door mee te schilderen.

Project 3: Jonathan Center, Tirana, Albanië

Op 28 juli stond er een ander schilder project op de planning. We zijn afgereisd naar het Jonathan Center in Tirana. Het Jonathan Center is een centrum wat therapie biedt voor kinderen met het syndroom van down en autisme. De jongste in behandeling hier is pas 3 maanden oud en de oudste is 23 jaar oud. Per dag hebben ze 2x een therapie waarbij er keuze is tussen: fysiek, muziek, logopedie, intellectueel en bezigheidstherapie. We hebben veel gesproken met de verschillende therapeuten die allemaal rond de 24 waren, dit was echt heel interessant. De voornamelijkste bezigheden zijn de therapieën maar ze worden vanaf 14 jaar ook klaargestoomd om voor zichzelf te kunnen zorgen. In tegenstelling tot Nederland is er geen steun vanuit de overheid, maar met behulp van donaties van goede doelen lukt het hen toch om deze hulp gratis aan te kunnen bieden. Wij hebben een basketbalkooi op het speelveld gesponsord die door professionals in elkaar was gezet. Aan ons dan nog de taak om de vloer op een educatieve manier op te leuken. Dit is van groot belang voor de fysieke therapie, omdat cliënten met het syndroom van down vaak erg zwakke spieren hebben. Dus zo gezegd, zo gedaan. Daar zaten we met 43 graden kikkers, lijnen en bladeren te schilderen. Het was enorm leuk om te doen en ook een soort therapie voor ons.

Project 4: Psychiatrisch Ziekenhuis 'Spitali Psikiatrik', Elbasan, Albanië

Op 30 juli brachten wij een bezoek aan het psychiatrisch ziekenhuis. Vanaf de buitenkant was het een prima gebouw, echter zag het er binnen wat slechter uit en zaten er tralies voor de ramen. We werden in twee groepen rondgeleid door de afdelingen waar we ook ijsjes hebben rondgebracht voor alle patiënten. Het ziekenhuis bevat 300 patiënten, waarvan ongeveer twee derde man en één derde vrouw was. Er waren verschillende afdelingen en deze zaten op slot zodat de patiënten niet zelf naar buiten konden lopen. De patiënten hebben sowieso weinig vrijheid omdat de verzorgsters besluiten wanneer ze bijvoorbeeld een spelletje mochten doen. Toch is er al wel heel veel verbeterd in het ziekenhuis. Een paar jaar geleden hadden ze niet allemaal hun eigen bed, waren de douches in een erg slechte conditie, droegen ze allemaal dezelfde kleding, en leken ze haast hun identiteit kwijt te zijn en enkel een nummer. Dit is tegenwoordig al richting de goede kant aan het veranderen en ook hier wilde wij dan ook ons steentje aan bijdragen. Het bezoek was indrukwekkend en apart, we zijn blij dat we wat voor deze mensen kunnen betekenen en hopen dat het ziekenhuis vanaf dit punt verdere sprongen vooruit kan maken. Na ons bezoek aan het ziekenhuis zijn we naar een lokale supermarkt gegaan om ons overige budget voor dit project te besteden aan heel veel wasmiddel, grote ventilatoren, een ladder en wat lekkers voor de patiënten. Met deze spullen hopen we de patiënten en de werknemers tegemoet te komen om zo langzaam naar een betere sfeer toe te werken.

Project 5: Foodbank Albania, gaarkeuken Berat, Albanië

Het is 2 augustus en we gaan weer aan de slag. We rijden vandaag met 2 medewerkers van de voedselbank naar het grootste distributie centrum in Albanië genaamd Doni. We hebben een rondleiding gekregen en konden veel vragen stellen. In de ochtend oogsten de boeren en in de middag werken ze niet door de hitte. De avond en nacht zijn juist wel bedoeld om te werken zodat de lading voedsel op tijd klaar is voor de volgende dag. Dit distributie centrum richt zich alleen op export en sluiten deals met supermarkten in andere landen. Ze zijn steeds meer aan het groeien en er is ook nog veel ruimte voor deze groei. Slechts 15% van het geschikte land wordt gebruikt voor het verbouwen van gewassen. De enigste voedselbank in Albanie waar wij ons project mee doen genaamd 'Foodbank Albania' krijgt producten die niet goed genoeg zijn voor de export maar wel goed genoeg om te eten van dit distributie centrum. Dit was ook het geval bij heel veel watermeloenen. Wij hebben met z'n alle deze meloenen uitgezocht op eetbaarheid en daarna ingeladen in de bus. Hiervoor hadden we ook conversen opgehaald bij een magazijn. Dit alles hebben we afgeleverd bij een gaarkeuken in de buurt van Berat. Hier komen elke dag 50 mensen voor de broodnodige lunch en ze proberen dit getal uit te breiden omdat er nog meer vraag naar is. De voedselbank had vandaag een soort trial om te kijken of ze wilde samenwerken met deze gaarkeuken. Wij hebben 27 voedselpakketten samen gesteld en uitgedeeld met de watermeloenen zodat de mensen deze mee naar huis konden nemen omdat de gaarkeuken een maand dicht gaat vanwege vakantie.

Project 6: Foodbank Albania, orthodoxe gaarkeuken, Albanië

Op 3 augustus hebben we voordat we naar de gezinnen toe zijn gegaan eerst even een stop gemaakt bij een orthodoxe gaarkeuken. Hier beginnen ze om 04:30 met koken en om 07:00 al met uitdelen. In totaal voeden ze per dag 300 mensen die in en uit lopen, 100 mensen eten daar en 200 mensen nemen een tasje voorgedroogd eten mee naar huis. Hun motto is: 'mensa shërbimi i dashurisë' wat betekent 'dienen uit liefde'. Iedereen mag dan ook langskomen, niemand wordt geweigerd en niemand die het niet nodig heeft zal langskomen.

De voedselbank brengt hen het nodige voedsel. De priester Nikola heeft daarnaast nog 5 gezinnen voor ons uitgekozen waarbij wij onze gemaakte voedselpakketten mogen uitdelen. De dag ervoor zijn we namelijk nog langs de SPAR gereden om producten zoals witte bonen, rijst, wat lekkers en tandpasta te kopen voor deze voedselpakketten. Een luxe voedselpakket hadden we voor 2450 lek (ongeveer 20 euro), hier kan een familie waarschijnlijk een maand meer vooruit komen. Eenmaal onderweg naar deze gezinnen hebben we de groep opgesplitst in twee. De huizen van deze gezinnen zijn een beetje verstopt, ze zitten naast mooie huizen waardoor het niet opvalt. Het eerste gezin bestond uit een vrouw met 2 kinderen van 28 en 30 jaar. Haar man was overleden waardoor de een pensioensuitkering krijgt van 50 euro per maand, erg weinig dus. Om geld in te zamelen halen ze plastic op en brengen ze dit naar een verzamelpunt. Dit levert helaas ook maar weinig op. Het tweede gezin bestond uit 8 mensen, we telden slechts 6 bedden. Er waren geen ramen, geen tafels, geen tv, niks. Elektriciteit en water waren er gelukkig wel, maar mochten ze dit niet tijdig kunnen betalen, dan zouden ze hier zelfs de gevangenis voor in kunnen gaan. Ze had een dochter van 15 en een zoon van 25, de dochter gaat naar school maar vanaf 17 jaar moet je betalen dus velen hebben daarna geen opleiding. Het gezin van de zoon woonde er ook met hun kindje. Schrijnend om deze omstandigheden te zien. Gelukkig werkten haar man en haar zoon wel maar echt iets verdienen kunnen ze niet. De huur van het huis was 50 euro per maand en dit is dan ook waar ze hun inkomsten voor gebruiken. In de winter helpt pastoor Nikola hen met dekens tegen de kou. De vrouw des huizes liet ons echo's zien van haar hart waaraan ze geopereerd was, dit is bijna niet te betalen voor hen. Toch was ze wel heel erg dankbaar dat ze elke dag mocht leven en ook voor onze hulp. Het was erg intrigerend en heftig om te zien hoe zij leven. Het laatste gezin had een heel ander soort armoede. Ze wonen in een flatgebouw met tv en wasmachine. Echter hebben zij het mentaal heel zwaar. De man van de vrouw die wij zagen had 25 jaar in de gevangenis gezeten want zijn opa was finance man voor de koning. Toen het communisme kwam moest iedereen die de koning had geholpen in de gevangenis, niet te bevatten voor ons als Nederlanders. In 1991 mocht iedereen er weer uit maar het land wat ze eerst bezaten, kregen ze niet terug. Daardoor is haar man erg depressief geworden en aan de alcohol gegaan. De dochter en zoon zijn rond de 28 maar ook depressief door weinig hoop in de toekomst. Dit verhaal vertelde ze in tranen. Ondanks dat zij wat luxer leven dan het tweede gezin, zag je de pijn in haar ogen. We zijn erg blij dat we 5 gezinnen op deze manier hebben kunnen helpen.

Project 7: Foodbank Albania, Albanië

Na het helpen van de 5 gezinnen begint operatie supermarkt. Het plan was om voor 2000 euro enorm veel houdbare producten voor voedselpakketten te kopen en dit aan Foodbank Albania te doneren. Zo kunnen zij met deze enorme voorraad wel even vooruit, ook als wij er weer vandoor gaan. Uren later was het dan eindelijk zover, we hadden alles bij elkaar en maar liefst 21 volgeladen winkelwagens. Toen begon operatie kassa. Ze vertrouwden ons niet dus alles, letterlijk alles, ook de 315 zakjes spaghetti, werden geteld. Weer 2 uur later was alles ingeladen in de bus en hebben we het afgeleverd bij het magazijn van de voedselbank. De komende tijd kunnen zij maar liefst 105 families van voedsel voorzien en dit is echt geweldig. We vinden het fantastisch dat we hier een bijdrage aan konden leveren.